

”Livlinan” som ger vår hobby mening

Någonting som med rätta gör de flesta fruktansvärt upprörda, är när folk i ledningen inom en del hjälporganisationer tillåts ta ut årliga jätteinkomster i ”arvode”. Sedan förväntas den vanlige medlemmen arbeta ideellt.

Man tycker det skulle kännas väldigt otacksamt för den stora massan av medlemmar att engagera sig under sådana omständigheter, men det är förstås upp till var och en. Bevare oss andra för giriga figurer som inte har vare sig självkritik eller skam i kroppen. Som väl är brukar polletten trilla ner till slut även hos den mest godtrogne medlemmen.

Frälsningsarmén och Läkare utan gränser är det däremot lätt att högakta. ”Frälsis” finns på en frimärksutgåva från 1978 i häftet ”Fria kristna samfund”.

Däremot kan jag inte påminna mig om att Läkare utan gränser har hedrats med någon svensk frimärksutgåva ännu. Det vore en fin gest mot en organisation som gör en sådan fin insats, och som dessutom inte vräker ut pengar till folk i ledningen.

Så länge som Nordisk Filateli frodas, kommer jag att hålla på med frimärken. Hade inte denna tidskrift funnits, hade inte hobbyn haft någon större betydelse i mitt liv. Och jag vet att flera samlarvänner instämmer. Att inte hålla sig med en facktidsskrift som Nordisk Filateli skulle göra samlandet oerhört fattigt. Avsaknad av informa-

tionen från annonsörer, eller om allt annat som finns att läsa i tidningen, skulle nämligen ge ett kraftigt insnöat läge.

För att uttrycka sig lite poetiskt kan man säga att denna tidskrift fungerar som en ”livlina”, när det ofta känns som att hobbyn har framtiden bakom sig. Och tänk så mycket ljusskyggt som aldrig kommit till ytan utan denna tidning!

Att tillhöra en sammanslutning som i sin tur är lierad med en annan ”högre” organisation, är av olika skäl fullständigt otänkbart för åtskilliga samlare. Det är minsann kostsamt också numera, och verkar dessutom inte heller ge den vanlige samlaren speciellt mycket. Och uppenbarligen har väldigt många frimärkssamlare kommit till den insikten, eftersom föreningslivet hela tiden backar.

Konkurrens och valfrihet är något vi av många skäl skall vara mycket tacksamma över och slå vakt om. Sedan länge kan vi t.ex. välja vilken läkare eller tandläkare vi vill gå till, och numera kan barnen, tack och lov, välja mellan olika skolor med högutbildade och behöriga lärare. Tänk om den fina valmöjligheten funnits när man själv växte upp!

Och apropå valfrihet kan frimärksamlaren för närvarande välja mellan tre olika frimärkstidningar i Sverige, och här ser vi tydligt vilken som är den ledande tidskriften tack vare kvalitetsmedvetna läsare.